

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цѣри за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

ТЕЛЕГРАММА

По случай поздравителната телеграма отпращена до Негово Величество **НИКОЛАЙ II-й** Императоръ Всероссійскій отъ г-на Плевенскій Градскій Кметъ, на 31-й того се получи слѣдующий отговоръ:

Получена на 31/1 97 г.

Кмету г. Плевны Г. Данайлову

По порученію Г. Управляющаго **ИМПЕРАТОРСКИМЪ МИНИСТЕРСТВОМЪ ИНОСТРАНИХЪ ДѢЛЪ** считая пріятнымъ долгомъ передать Вамъ Высочайшую благодарность **ГУСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА** за поздравленія, которыя Вамъ угодно было повергнуть къ стопамъ **ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА**, по телеграфу, по случаю празднованія **ЕГО ВЕЛИЧЕСТВОМЪ** дня **СВОЕГО** тезоименитства.

Дипломатическій Агентъ: **Н. Чарыковъ.**

Самая распространеная въ Россіи ежедневная газета

СВѢТЪ

ПОДЪ РЕДАКЦІЕЮ

В. В. Комарова,

въ 1897 г. будетъ выходить по прежней программѣ, продолжая съ вѣрою, правдою и твердымъ упованіемъ на русскіхъ людей, неустанно работать на пользу родины. „СВѢТЪ“ выходитъ и въ понедѣльники, чрезъ что всѣ извѣстія о случившемся въ Воскресенье получаютъ нашими подписчиками въ кратчайшее время. **Это важное улучшеніе въ изданіи нашей газеты.**

„СВѢТЪ“ слѣдитъ за современностью и отражаетъ собою современность. Строгая истина и правильное освѣщеніе современныхъ вопросовъ—составляютъ цѣль и смыслъ нашей газеты. Теперь число газетъ въ Россіи увеличивается, но „СВѢТЪ“ употребитъ всѣ усилія остаться на той высотѣ, на которой онъ стоялъ до сихъ поръ, и сохранить къ себѣ симпатіи своихъ читателей.

По примѣру прежнихъ лѣтъ, въ фельетонахъ газеты будутъ помѣщаемы историческіе и бытовые романы. Съ 1 января начнется печатаніемъ большой историческій романъ извѣстнаго уже нашимъ читателямъ талантливаго писателя **В. РАДИЧА**: „Максимъ Желѣзнякъ“. Дѣйствіе романа происходитъ въ Украйнѣ въ XVIII столѣтіи. Крозмъ того, въ теченіе года будутъ напечатаны новыя произведенія **Н. Э. Гейнце**: „Дочь Петра Великаго“, историческій романъ XVIII столѣтія и „Современный Самезванецъ“, романъ-хроника, продолженіе романа того же автора, напечатаннаго въ текущемъ году: „Герой конца вѣка“.

Для будущаго 1897 года въ распоряженіи редакціи для „Приложеній“ имѣются романы: кн. **М. Н. Волконскаго**, **Н. Э. Гейнце**, **А. А. Соколова**, **К. В. Назаревой**, **Н. И. Мердверъ** (Северинъ), **В. П. Крыжановскій**, **В. Л. Маркова**, **С. К. Литвина** и др.

Подписная цѣна съ пересылкою и доставкой:

НА ГОДЪ Съ 1 января по 31 декабря	НА ПОЛГОДА Съ 1 января или 1-го юлія	НА 3 МѢС. Съ 1 января, 1 апрѣля, 1 юлія или 1 октября
4р.	2р.	1р.

НА ГОДЪ Газета „Свѣтъ“ (12 книгъ роман.)	НА ПОЛГОДА Газета „Свѣтъ“ и 6 книгъ роман.)	НА 3 МѢС. Газета „Свѣтъ“ и 3 книгъ роман.)
8р.	4р.	2р.

Писма и деньги адресоватъ: **С.-Петербургъ, редакція „Свѣтъ“, Невскій, 136.** 2—3

Открива се подписка

на

ИЛЛЮСТРАЦИЯТА „СВѢТЛИНА“

ГОДИНА СЕДМА

Иллюстрацията „СВѢТЛИНА“ навършва VI год. и наскоро встъпва въ VII годишнина. Абонаментътъ бива годишно и въ прѣдплата: За ученици 12 лева, а за всички други 15 лева.

Иstekлитѣ до сега шесть теченія отъ „Свѣтлина“ съставляватъ една богата колекція отъ документи, научни откритія, рисунки, портрети на знаменитости, пейзажи отъ разнитѣ кѣтове на България, картини и сцени отъ свѣрмenni тържества и произшествия, придружени отъ интересни описанія. Отборъ статьи по разнитѣ клонове на книжнината цѣлятъ книжкитѣ на „Свѣтлина“, като ъ правятъ едно неизбѣжно четиво за всѣко грамотно лице, за всѣко семейство, за всѣки умъ, който ламти да разшири кръга на познаніята си, да развие вкуса си и да облагороди характера си.

Внѣтъ отъ крайно разнообразното и грижливо отбрано съдържаніе на всѣка книга, „Свѣтлина“ дава възможность на абонатитѣ си да си направятъ даромъ единъ или повече портрети съ краски или съ карандашъ, изпълнени отъ парижкитѣ артисти и да си набавятъ съ намалена цѣна извѣстни книги, както е обявено на корицитѣ на всѣка книжка.

„Свѣтлина“ е прѣпоръчана отъ почит. Министерства на Просвѣщеніето и Вътрѣшнитѣ Дѣла, и е наградена съ дипломи отъ Парижкото и Миланското изложения на Прессата.

Редакцията и Администрацията сж въ гр. Пловдивъ.

Плевенъ, 1 Февруарий 1897 год.

По закона за пенсиятъ на поборницитѣ и опълченцитѣ.

Въ редакцията ни се получи едно мнѣние за нѣкои измѣненія и допълненія къмъ „Закона за поборницитѣ и опълченцитѣ отъ 15/XII 95 г.“, който законъ днесъ за днесъ е въ сила.

Ний прочетохме това мнѣние и оставаме почти напълно съгласно съ него. Има нѣкои вискателства, които ни се виждатъ до нѣкъдѣ капризни сега, нъ като вземаме прѣдъ видъ обстоятелствата, при които малцина бѣхж онѣзи, които рискувахж живота си за свободата на отечеството си, когато надъ него висѣхж черни облаци, и когато на много мѣста извъ отечеството ни се лѣхж кървитѣ на нещастнитѣ роби и въ нищо невиннитѣ дѣтица, ний се съгласяваме съ него. Сега, казваме, ни се виждатъ голѣми нѣкои отъ тѣзи висканія, прокарани въ това време, нъ все пакъ, който иска да проникне въ духа на самото мнѣние, ще се убѣди, че изобщо взето това мнѣние е скромно, защото за тѣзи облаги които се искатъ, никой въ днешне време не би рискувалъ живота си. Ето защо признателното отечество трѣбове да възнагради тѣзи свои синове, които изпълнихж спрямо нея единъ свой патриотически дългъ, като не се поколебахж да пожертвуватъ и живота си. Като вземемъ прѣдъ видъ още и обстоятелството, че твърдѣ е за вѣрване мнозина да сж останали онеправдани, ний мислимъ, че не ще стори злѣ правителството, ако видоизмѣни, ако не всичкитѣ, то поне тѣзи членове, които самата справедливостъ налага. Ако има нѣщо най справедливо, което е искавано въ мнѣнието, то е въпроса за ония отлични революционери и подготовители на нашето освобождение, които съ рискъ да бѣждтъ всѣки день покачени на бѣсилката, неуморно работѣхж между населението въ България и които жертвувахж отъ оскѣднитѣ си срѣдства много само и само да спомогнатъ на общото дѣло. Тѣзи дѣятели, които съставлявахж мѣстнитѣ централни револю-

ционни комитети сж съвършено онеправдани, когато тѣхнитѣ заслуги не сж по малко отъ заслугитѣ на онѣзи, които сж се били за свободата на своето отечество, защото тѣ бѣхж апостолитѣ, подбудителитѣ, които будѣхж българитѣ и подготвлявахж общото въстание за освобождение на България. При това мнѣнието дадено за размѣрѣтъ на пенсиятъ е твърдѣ умѣстно. Да се гледа на общественото положение и да се дава пенсията е до нѣкъдѣ несправедливо. Ний сме съгласни да се дава пенсия всѣкому за заслугитѣ, като на еднакво заслужилитѣ се дава и еднаква пенсия, безъ да се гледа на тѣхното обществено положение, защото и двамата еднакво сж заслужили и не е имало разлика тогава, когато сж служили на отечеството си, слѣдователно не трѣбва да има такива и днесъ при възнаграждаването на заслугитѣ.

Другитѣ мотиви за измѣненіето на нѣкои членове така сжщо ни се виждтъ умѣстни. Понеже закона за поборницитѣ е исключителенъ, то справедливо ни се вижда и мнѣнието, че единъ поборникъ, който е добилъ право на пенсия като чиновникъ за заслужено време, може да получава тая послѣдната и възнаграждение по закона като поборникъ.

ХРОНИКА

* Избрания, по волята и препоръката на Врачанскій Окръженъ Управитѣль г-на Никола Груева, за народенъ прѣдставитѣль отъ орѣховската околия **Иорданъ Ионовъ**, народното събрание въ засѣданіето си отъ 22-й того кассира избора, на този окиченъ съ множество присѣди за разни престѣхления, любимецъ на г-на Груева, г. Врачанскій Окр. Управитѣль Груевъ, споредъ както ни съобщаватъ отъ Враца, не на шега се е запретналъ да компромитира по възможности властѣта. Напримѣръ ако нѣкой чиновникъ отъ едно друго вѣдомство се уволни отъ прямото си началство за разни престѣхления, нередовности и лошо повѣденіе, то г. Груевъ ще прави, ще чини, и най послѣ ако неуспѣи инакъ да го настани на работа, ще уволни нѣкой добъръ служащъ и ще настани испѣдения.

Защо ли постѣхва така г. Груевъ, запитва допитника ни и послѣ самъ си отговаря на въпроса, като казва, че г. Груевъ, въ качеството му на врачански, орѣховски и блѣславински околийски началникъ е вършилъ голѣми подвизи, а за да бѣдешъ герой на времето и деня самъ самненичекъ не си въ положение, трѣбватъ ти помощници и сподвижници и г-нъ Груевъ, е правъ, като забравя онѣзи, които едно време му указвали извѣстни *патриотически* услуги. Напримѣръ да си окол. началникъ въ Вѣла-Слатина или Орѣхаво и да събирашъ подписи на махзари за екстернираніето на **Н. В. Прѣосвѣщенство** митрополита г. Константина въ врачанската околия, естествено е че отъ Вѣла-Слатина и Орѣхаво не можешъ го направити, но г-нъ Груевъ е артистъ въ това отношение, блазѣ му! Дописката е много дълга, други извлѣченія отъ нея ще направимъ въ единъ отъ идущитѣ броеве.

* Вѣстникъ „Социалистъ“ въ послѣдния си брой, **№ 4** пакъ се е раздѣжавкалъ, като паленце. Понеже редакторитѣ на този пасквиль си явяватъ и расата, къмъ която принадлежатъ—къмъ расата на рогатия добитѣкъ, ний прѣставаме да имаме съ такива какви и да е полемики, защото не разбираме отъ волския имъ языкъ, нито пакъ—на воловетѣ отъ тѣхната раса.

* Въ тукашната Окр. I. класна болница се вършели възмутителни работи! Намъ ни съобщаватъ отъ достовѣрно мѣсто, че надзирателя на болницата—**Бояджиевъ**, си е зелъ за правило всѣкой нощъ почти да ходи въ женското отдѣленіе на болницата и тамъ да закача болнитѣ жени и момичета, и ако му се удаде и да блудствува. За да не ни обвинятъ въ голословіе, ний ще укажемъ

